

ДО
ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

ЧРЕЗ
ЦЕНТРАЛНАТА ИЗБИРАТЕЛНА КОМИСИЯ 15:45

ЖАЛБА

Централна изборителна комиссия
вх. № 141-12-8/29.09.2019

От
Мая Манолова – Найденова, ЕГН
адрес: гр.

независим кандидат за
кмет на Столична община, предложен от
Инициативен комитет за участие в изборите за
общински съветници и за кметове на 27.10.2019 г.

За призоваване и съобщения чрез адв. Р.Матева:

имейл:
тел. и факс:

СРЕЩУ: Решение № 1241-МИ София, 27.09.2019 г.
на Централната изборителна комиссия
Правно основание: чл. 58, ал. 1 от ИК.

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

В качеството си на независим кандидат за кмет на Столична община, регистриран с решение № 187-МИ от 19.09.2019 г. на ОИК- Столична община, в законовия 3-дневен срок обжалвам пред Вас Решение № 1241-МИ/27.09.2019 г. на Централна изборителна комиссия (ЦИК), с което тя отхвърли сигнала ми за установяване на нарушение на чл. 183, ал. 4 от ИК и за налагане на санкция по чл. 480, ал. 2 ИК на управителя на „Труд медиа“ ЕООД, и за постановяване на незабавно премахване на материала от електронното издание на вестника и спиране на разпространението на материала „Предизборните лъжи на Мая Манолова“, както и последващо публикуване на „специалната рубрика“, посочена в него.

Решението на ЦИК е неправилно и незаконосъобразно, постановено е в противоречие с материалния закон и в несъответствие с целта на закона и поради това моля съдът да го отмени и съгласно чл. 53, ал. 4, изр. 3 ИК да установи нарушението и да постанови незабавното премахване на материала от електронното издание и спиране на разпространението му (съобразно чл. 173, ал. 1 АПК), КАКТО и да върне преписката на съответната изборителна комиссия за налагане на законната санкция за нарушението (съгласно чл. 173, ал. 2, предл. 2 АПК и чл. 496 ИК).

В жалбата си до ЦИК посочих, че с действията на „Труд медиа“ ЕООД, издател на вестник „Труд“, както и на главния редактор на вестника, който публикува в четвъртък 26.09.2019 г. в електронното издание на вестника и в петък, 27 септември 2019 г. в хартиения му брой материал, озаглавен „Предизборните лъжи на Мая Манолова“, са

За Върховния административен съд
сво мо номинираномай!
30.09.2019г.

нарушени правилата за провеждането на предизборна кампания и по-конкретно правилата за предизборна агитация. Изложих твърдения, че съдържащите се в материала фрази и думи като: „лъжи“; „политическо и ментално двуличие“; „пороя от фалшиви твърдения, с които госпожа Манолова залива публичното пространство“; „фигура със сложен политико-ментален комплекс...“ и др. накарняват доброто име и честта ми. Изявленията са несъвместими с моралните норми, защото съдържат обидни квалификации и внушения относно здравословното ми състояние и по-конкретно умственото и психичното ми здраве. Такива са: „ментално двуличие“, „ментален комплекс“ и изреченията, в началото на материала: „...политически наблюдатели си задават въпроса политическото или менталното двуличие е водещо при публичните изяви на кандидата за кмет за кмет на София госпожа Мая Манолова. Доколкото второто изисква мнението на компетентно медицинско лице...“. Анализът на текста води до извод, за основателността на твърденията в жалбата, че езикът е обиден и накарнява недопустимо от закона доброто име и честта ми.

Обжалваното решение за отхвърляне на сигнала по смисъла на чл. 53, ал. 4, изр. второ от ИК е постановено с един единствен решаващ мотив – че „Видно от представения и цитиран материал той не представлява агитационен материал по смисъла на чл. 183, ал. 1 ИК, тъй като автор на този материал не е кандидат, партия, коалиция и инициативен комитет като участници в изборите“, т.е. субект по чл. 183, ал. 1 ИК. Този извод на ЦИК – че материалът не е агитационен, е правен и като такъв е неправилен и без опора в закона. Поради това и оспореното решение, обосновано единствено на него, е незаконосъобразно. Изводът е неправилен, защото процесният материал изцяло съдържа белезите на "Предизборна агитация" съгласно легалната дефиниция в § 1, т. 17 на ИК. Той е: призив за неподкрепа на кандидата Мая Манолова при участието ѝ в изборите. Призивът е неизричен и индиректен, т.е. не съдържа пряко думи като: „не подкрепяйте кандидата на изборите“ или синоними, но смисъла, значението на писмения текст води единствено до такова тълкуване от автора му, към читателя. Обидите и клеветите към мен във връзка с участието ми в местните избори, не могат да имат друга цел освен призив да не се гласува за мен. И това внушение е основната цел на текста, видно от него. Законът не указва, че само изричните призови за подкрепа или неподкрепа на кандидат при участие в избори са "Предизборна агитация". Така щеше да бъде, ако легалната дефиниция съдържаше думата „изричен“. Няма каква друга цел да имат обидите и клеветите към един кандидат в предизборна кампания. Следователно законът разпорежда, че агитация са всички послания, съдържащи призив за подкрепа или неподкрепа на кандидат при участие в избори. И съответно изискванията на закона са приложими за такива писания.. В легалната дефиниция на "Предизборна агитация" не се указва, че агитация е само призив от субект по чл. 183, ал. 1 ИК: кандидат, партия, коалиция или инициативните комитети. Т.е. кой е авторът на посланието няма значение за квалификацията му като "предизборна агитация". Една предизборна агитация винаги се изразява в публикуването на дадени материали. А всеки материал, който съдържа такава, е „агитационен“ по смисъла на ИК. Поради това решаващият извод, с който ЦИК е мотивирала обжалваното решение, е неправилен и опорочава решението.

Целта на закона е да не се опростачва предизборната кампания с обиди и клевети. Целта на закона е подобни обидни квалификации да не се отразяват на изборните резултати, като единствената възможна ефективна мярка за това е обжалването по реда на ИК и премахването на подобни материали на предизборна агитация и оценката им

като несъвместими с Изборния кодекс и от страна на ЦИК, и от страна на правораздавателните органи. Ако това не се приеме, всяка медия би могла да публикува очевидни лъжи, обиди и клевети, срещу които ще липсва противодействие по време на предизборната кампания. Резултатът ще е неконтролируемо опростачване на изборите и недопустимо манипулиране на избирателите, несъвместима с една правова държава. Централната избирателна комисия неправилно не е приела рубриката във вестника като агитационен материал по смисъла на чл. 183, ал. 1 от ИК. Същата незаконосъобразно е счела, че тя не съдържа пряк призив за неподкрепа и в тази връзка не се е позовала на правомощието си по чл. 57, ал. 1, т. 45 от ИК.

В смисъла по-горе е и съдебната практика на ВАС, съгласно която, за да е налице "предизборна агитация" по смисъла на т. 17 от § 1 ДР на ИК, е достатъчно да бъде направено политическо внушение (Решение № 7133 от 27.05.2014 г. по адм. д. № 6889/2014 г., Решение № 4552 от 18.04.2016 г. по адм. д. № 2111/2016 г., Решение № 3137 от 15.03.2017 г. по адм. д. № 2932/2017 г., както и Решение № 3580 от 22.03.2017 г. по адм.д. № 3196/2017 г., IV отд. на ВАС).

В обжалваното решение е посочено, че жалбата до ЦИК е постъпила по електронен път, което не отговаря на истината. Жалбата е депозирана на място в деловодството на ЦИК, като на хартиен носител с мокър печат е предоставен входящ номер МИ-12-7/27.09.2019 г.

Както посочих по-горе, в текста на чл. 480 ИК не е предвиден конкретен правен субект на нарушението. Изразът "който" не ограничава потенциалните нарушители единствено до кандидати, партии, коалиции и инициативни комитети, като посочването в чл. 183, ал. 1 ИК не е изчерпателно, както не е изчерпателно и изброяването на видовете агитационни материали. Следователно субект на предизборна агитация може да бъде не само кандидат, партия, коалиция или инициативен комитет в качеството си на конкуренти, а и всяко лице, включително и доставчик на медийна услуга.

Освен това ЦИК не е обсъдила необходимото законово изискване материалът – предвид, че по същността си е агитационен, да е обозначен като платен, както и да съдържа информация, че купуването и продаването на гласове е престъпление. Това е също съществено основание за това, че е налице нарушение на правилата за предизборна агитация и по него държавата е длъжна да приложи санкционните законови норми.

Няма опора и мотивът на ЦИК, че с процесния материал редакцията на в. "Труд" упражнява конституционно признатото право на свобода на словото – т.е. право по чл. 39, ал. 1 КРБ. От една страна според Конституцията (ал.2 на чл. 39) това право не може да се използва за накърняване на правата и доброто име на другото. А именно това се цели с процесния материал. От друга страна Изборният кодекс въвежда изрични правила и изисквания относно изразяването на мнение за „призив за подкрепа или за неподкрепа на кандидат, партия, коалиция или инициативен комитет при участие в избори“. И тези не ограничават свободата на словото, а целят точно прилагане на конституционните права на гражданите. Не може да се приеме, че изявления като процесните: „ще помогнем на столичани да направят своя информиран избор“ и „опасността известна част от софийските избиратели да станат заложенници на фигура с... ментален комплекс“ представляват само изразено чрез слово мнение, което не е призив за неподкрепа в предстоящите насрочени избори. Т.е. не може да се приеме, че за материал като процесния изискванията на чл. 183, ал. 4 ИК и чл. 39, ал. 2 КРБ не са приложими.

Предвид горното, моля Върховния административен съд да отмени обжалваното Решение № 1241-МИ/27.09.2019 г. на Централна изборителна комисия със законитe последици от това, посочени по-горе.

Приложение:

1. Заверено ксерокопие от Решение № 1241-МИ/27.09.2019 г. на Централна изборителна комисия – гр. София
2. Копие от страници 1 и 2 на в. „Труд“ от 27.09.2019 г.
3. Разпечатка от електронното издание с публикувания материал.

С уважение,

Мая

Манолова - Найденова